

на Влашко и Молдова, водѣлъ война противъ турцитѣ. Ето защо, прѣди да възстанатъ, Българитѣ влѣзли въ прѣговори съ княза Стефана за да имъ помогне, и той се обѣщаль. Прѣговоритѣ водилъ Павелъ Джорджичъ. За да склони княза Стефана, Павелъ Джорджичъ му изпратилъ на 10 Януарий, 1595 г. една обстоятелствена записка ¹⁾, въ която, между другото, описва българската земя така:

„България се дѣли на три области“:

„Първата се нарича Добруджа. Тя е равна и гола, безлѣсна страна, простира се на дължъ покрай морския брѣгъ, отъ устието на Дунава до Варна. Тамошнитѣ жители страдатъ отъ нѣмане на дърва, на мѣсто които сж принудени да употрѣбаватъ говежди торъ. Волове и крави се намиратъ въ голѣмо множество. Па страдатъ и отъ нѣмане на вода, за добиването на която сж принудени да копаятъ дълбоки кладенци, нѣ и въ тия кладенци водата е много лоша. Приморската частъ на Добруджа е населена съ християни. Християнитѣ въ Добруджа сж повече отъ турцитѣ, които живѣятъ въ твърдѣ малко села и градове и сж дошли въ различни врѣмена. Тѣхъ (турцитѣ) ги твърдѣ не бива за военна работа, когато кореннитѣ жители, българитѣ, сж храбри и между тѣхъ би могла да се набере добра дружина, нѣ нѣматъ друго орѣжие освѣнъ сабли, стрѣли и лѣкове“.

„Слѣдъ Добруджа иде областъта Дели-орманъ, наречена така поради голѣмитѣ и високи лѣсове, съ които е обрасла. Тая страна

¹⁾ Ж. М. Нар. Пр. CLXIII.